

باکو، بازنده آشتی آنکارا، ایروان

سرویس آذربایجان/خبرگزاری آران

عارف واحد ناوان

خبرگزاری آران / سرویس آذربایجان : دستگاه دیپلماسی ترکیه این روزها شرایط سختی را تجربه می کند.

در شرایطی که دیپلمات های این کشور برای برقراری رابطه با جمهوری ارمنستان و پایان دادن به نیم قرن خصومت با ارامنه به شدت فعال شده اند، این بار اما این آذری ها

هستند که جبهه دیگری را روی ترک ها گشوده اند.

دولت باکو در اعتراض به آشتی آنکارا-ایروان دست به اقدامات شگفت انگیزی زده است. جمع آوری پرچم های ترکیه متحد همیشگی جمهوری آذربایجان از میادین باکو از جمله

این اقدامات است که موجب بروز نگرانی هایی در آنکارا شده است. به نحوی که عبدالله گل عالی ترین مقام ترک را وادار به گرفتن موضعی شفاف تر در برابر برادر کوچک تر یعنی

جمهوری آذربایجان کرده است. گل می گوید: حل بحران قره باغ آن هم به سود باکو از مهم ترین اهداف آنکارا در برقراری رابطه با دولت ایروان است.

پرسش اساسی اما اینجاست که از اجرایی شدن حرف های رئیس جمهوری ترکیه تا رؤیا چقدر فاصله است؟ آیا باید به آسانی پذیرفت که جمهوری ارمنستان بازی شطرنج گونه را

در صفحه قره باغ به رقیب دیرینه اش بیازد؟ اگر چه اراده دولت های ترکیه و ارمنستان با پادرمیانی های سوئیس منجر به برداشتن گام های امیدوار کننده برای ذوب یخ های 50

ساله میان دو طرف شده است و دو کشور در آستانه گشودن مرزها به سوی همدیگر هستند اما باید پذیرفت که حل و فصل بحران قره باغ آنگونه که گل و دیگر سیاستمداران

خوش بین ترک می اندیشند نیست.

بحران قره باغ پیچیدگی های خاص خود را دارد و جزو خطوط قرمز افکار عمومی در هر دو جمهوری آذربایجان و ارمنستان است. اما این برای ترکیه بسیار حائز اهمیت است که

روابط در سطح بسیار عالی خود را با جمهوری سرشار از نفت و گاز آذربایجان که این روزها به سوی تیرگی می رود را همچنان و در همان شرایط عالی نگه دارد.

از همین روی سخنان رئیس جمهوری ترکیه را باید نوعی بازی با کلمات و خوش بین کردن حاکمان جمهوری آذربایجان تلقی کرد چه هنوز در بدنه حاکمیتی دولت جمهوری

آذربایجان هستند کسانی که هنوز شب ها با خیال حمایت ترکیه از مواضع کشورشان در برابر جمهوری ارمنستان سرشان را روی بالش می گذارند.

اما تفاوت رؤیا تا واقعیت بسیار است. به نظر می رسد ترک ها در برقراری رابطه با دولت ارمنستان دست به قمار بزرگی زده اند. داشتن رابطه با ارمنستان به یک سنت شکن جسور

نیاز داشت که این قرعه در ترکیه به نام رجب طیب اردوغان افتاد.

البته در سوی دیگر این ماجرا و در میان مقاومت های شدید احزاب و افکار عمومی این سرکیسیان بود که برای شکستن این تابو کمترین تردید را به خود راه نداد. حال دو طرف در

یک جاده یک طرفه افتاده اند که راه بازگشتی در آن وجود ندارد و ناگزیر از ادامه این راه هستند اما با کنار هم قرار دادن همه مسائل باید اعتراف کرد که ترکیه در تحولات بعدی،

بازی، قره باغ را به ارمنستان خواهد باخت.

آنها برای متوقف کردن لابی ارامنه در غرب به ویژه فرانسه و آمریکا و هموار کردن مسیر ورود کشورشان به اتحادیه اروپا در نهایت به سوی دولت ایروان دست دوستی دراز کردند.

اما در چنان موقعیتی نیستند که عقاید خود را در زمینه قره باغ به جمهوری ارمنستان تحمیل کنند. در واقع جمهوری برادر دوست آذربایجان قربانی تحقق رؤیای 40 ساله ترک ها

برای پیوستن به اتحادیه اروپا شده است و درست از همین روی است که آذری ها پرچم های ترک ها را در میادین باکو پایین کشیدند.

پایان پیام.